

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЩО РОБИТЬ НАШ ПРЕДСТАВНИК У МІСЬКІЙ РАДІ.

Транскона, Ман.

Як вже відомо читачам з попередніх листів, містечко Транскона покладе шість мільйонів доларів у Вініпегу. В Трансконі збудовано найбільш заглиблені шали в Канаді, в яких працює кілька тисяч робітників. Значить, що маленька колістиста Транскона повинна-б бути першою індустріально-заливним містом в Канаді. Але так воно не є. Велике місто Вініпег не допускає до розвитку його містечка. Більша половина робітників, що працюють в шалах, мешкають у Вініпегу. Ті, що мешкають в Трансконі, виступають всі у Вініпегі і тому містечко відувало. Т. Грон Ка, закликає свій склад з гросерієм і тим самим абила до ренти малих скеларів. Місто заволоділо ще від 1914 року, коли будувало водопровід і до цієї вори прибувало мільйонами доларів. Через кілька років містом управляв коменшер, назначений провінціальним урядом, але цього року містом знову управляє міська рада, вибрана виборцями.

Обсерватор.

КОНЦЕРТ СЕКЦІЇ МОЛОДІ.

Саскатун, Саск.

Старанням відділу Секції Молоді в Саскатуні устроєно 4. березня ц. р. в Укр. Роб. Домі величавий концерт. Концерт устроєно власними силами Секції Молоді. В нас все так буває, що коли мова йде про концерт, то це щось надзвичайного для нашої публіки. Сала Укр. Роб. Дому заповнена кожний раз по березі. Крисда заповнений ще далеко перед восьмою годиною, бо хто приїде пізніше, то мусить стояти, або буває й таке, що повертають до дому з браку місця.

Курція пінеслася в годині 8.30 і на сцені появилася гурток дітей. “Всі в українських строях, веселі й бадьорі. Вишла молодешка товаришів і заявила, що концерт устроєно власними силами Секції Молоді й визнава присутніх, щоб заховувалися спокійно, а особливо діти. Після того діти мандолинової оркестра відіграли й відіспівали дитини “Інтернаціонал”. Далше відбували: “Середина”, “Огни горять”, “Вечірній дзвін”, “Рече та стогне”, “Визанка народних пісень”, сольо т. С. Юрїячука, скрипки сольо т. Кн Палмер, “Запорожський козак” і “Чумаць”. Це була перша половина програми.

Слід підкреслити, що танок “Чумаць” виконали два маленькі хлопці несподівано добре. Публіка нагородила їх гучними оплесками.

На половині програми забрав слово т. С. Юрїячук, який розказав коротко, хто є ті діти, які грають на сцені, чі вони і де вони вчаться. Рівночасно визнавав родичів, щоб послали своїх дітей до Робітничої Дітчої Школи, де вони навчатимуть українською мовою, грати на інструментах і співати так, як і ті, що вже виступають на сцені.

Друга частина програми складалася з уривків з опери “Марта”, “Гуляни, гуляни”, “Ев ухнем”, танок коломасно визнавав родичів, щоб послали мійка й козак сольо, голак колом, який виконала ціла група. Цей останній танок випав надзвичайно. На закінчення відіспівано “Інтернаціонал” і присутній розлялися вдоволени до дому.

Сказавши загалом, концерт випав дуже добре. Я не маю на думці хвалити нашого представника в одобрінні комітет безробітних та визнавав нашу організацію до кооперації з міською радою в справі поліпшення життя для місцевого робітничого населення. Мейор Вілґамсон сказав, що міська рада навіть планувала угоду з “Домініон Мелтінг Ко.”, що вона має принамити до праці лише робітників замешкалих в Трансконі.

Транскона має найкращу й найташшу воду, найташше світло, тому Транскона повинна бути більшим бізнесовим містом”, — сказав мейор. Дня 27. лютого ц. р. міська рада устроє великий концерт в місцевім театрі, до участі в якому міська рада запросила ішту Дівочу Мандолинову Оркестру, “щоб почувати ціла Канада, яку гарну музику має У.Р.Д.” — Такі слова сказав конселер Мор, коли приходив до нашої організації з припорушенням від міської ради просити о Дівочу Мандолинову Оркестру.

Обсерватор.

ЦІКАВА ФІЛЬМА НА ЕКРАНІ.

Сент Поркванін, Онт.

В днях 22 і 23. лютого ц. р. показували в нашій місцевості дуже оцікувану фільму “Тарас Шевченко”. Все зі самих дописів в пресі робітників мали змогу довідатися, що фільма є дуже захоплююча. До того майже кожний український робітник знає болей по части історію нашого дорогого поета. Тому українське робітництво ождає на місцях, що їм побачити фільму, в якій представляється життя Тараса від його юних літ аж до самої смерті.

Про зміст фільму, яке багато писалося з інших місцевостей, тому уважаю за непотрібне забувати місце в нашій дорогім часописі. Скажу збога те, що фільму відігано в нашій місцевості чотири рази. А це тому, що робітники працюють тут на три зміни і не можуть зібратися всі в один час. Робітники згодилися прийти в 8. годині рано, незважаючи на те, що працювали цілу ніч у майні.

Треба сказати, що фільмом цікавляться не тільки українські робітники, але й Фінляндія, прочитавши коренне історію з життя Шевченка в своїй пресі, приїшли чисельно подивитися на фільму.

Це перша місцевість в Канаді, в якій показували фільму в день і в ніч, в присутності великого числа глядачів. Робітники, а з окрема українське дуже дорожать таким людянь, як Шевченко. Хоч читали історію про нашого поета, читали його оповідання й поєи, але ніколи не можна було представити собі того кріпачого життя так ясно, як змальовується його в фільмі “Тарас Шевченко”. В ній представляється не тільки життя Тараса, але й життя українських селян-кріпаків, які під ударами нагайки обробляли панські лани.

Пригадується ті картини, мимовільно подумали про “наших” гетьманів, які збиралося визнавати українських (вілхих) селян від “більшовицької навали”. Вони тільки того й хочуть, щоб повернули старий порядок, щоб разом з польськими панамі та румунськими боярами заложити ярмо на вілхого селянина України.

Кожний український робітник і робітниця повинні уважати, щоб не одмирати нагоди, коли ця фільма буде до вашої місцевості. Присутній.

ВІЧЕ ПАНА ГРИГОРІЯ.

Мондейр, Алта.

Дня 20. лютого ц. р. відбулося тут віче, на яким промовляв “соціаліст” пан Григорій. Скортіло й мене грішного піти та послухати, що то той бішовалівець буде там говорити. І як не піти, коли його запросили католики з Мондейра, а пан Григорій називає себе соціалістом і для мене було цікавим побачити, як-то змішувється той “соціалізм” з християнством. Це той така комбінація елементів, що тільки який мораліст, як Гринько Наш на тім розуміється.

Говорив Гринько багато. Та найбільше про Україну. Дуже йому жалко, що українських селян гублять “московські більшовики”. Ой вшпав же він тим більшовиком, виспав. Що то з його за герої, ви навіть увявти собі не можете! Та не тільки він, але й ціла його братія — шпавалівщина. Тільки подумайте: Григорій, Шпавал і ще до п'ять, або шість дураків збираються визнавати Україну, як каже Гринько, “з московських кайдан”.

Найдивніше те, що Григорій дуже мало згадує про Польщу та Румунію, які гноблять поверх чотири мільйони українського народу. Коли згадував про них, то тільки так для ефекту, для прикраси своєї промови. Чому воно так? Чому пан Григорій пропадає крокодиличі саюзні за тими українськими селянами, які в дійсності визнавали себе з царських пут, а про тих, що стогнуть під румунськими боярами й польсько-шляхтоку, мало згадує?

Це дуже зрозуміло, коли ви подумаетесь, чого Гринько хоче. Та-ж він хоче як раз такого ладу, який є тепер в Польщі й Румунії. Кажуть, що “соціаліст” пан Григорій мав ще колись за пам'яті царя великий фільварок на Україні, а коли прийшли до влади робітники й селяни, то відобрали від капіталістичної фабрики, а від поміщиків землі. Розуміється, що не пощадили й “соціаліста” пана Григорія. Тому-то він так ненавидить більшовиків. Він ненавидить радянську владу, бо вона не признає власності поміщиків на землі, якіми вони володіли за царату.

Та Гринько Нашого цікавить більше збирати перелікат на журнал “Ново Україна”, який видають виповалівці в Празі. Його не цікавить більше, ніж “визволення України”, бо він є співробітником того журналу, а тут нема грошей, нека за що видзвати проти-

ЦІКАВА ЛЕКЦІЯ.

Нью Торонто, Онт.

Дня 26. лютого ц. р. відбулася у Нью Торонто цікава лекція на тему “Здоровля людини і як його зорити”. Лекцію дав Ф. Ткачів, студент університету з Торонто. По скінченні лекції було багато питань, на які лектор давав вдовольночі відповіди. Так й інші наукові лекції відбувалися-б у нас частіше, але на жаль робітників цієї місцевості відноситься байдужно до організації. Щоб вести культурно-освітню роботу між працівниками — необхідним є мати сильну організацію. В нас є вілду TURFD, але робітники чомусь отівають-ся й тим самим оцівають собі, бо зміцнення організації означує-б поліпшення культурно-освітньої праці.

І. Корекун.

Та не можна заперечити, що й фермери починають прозрівати. Навіть в такій твердині католицизму, як Мондейр, п. Григорій мав дуже сильний успіх. Бажаю йому й надалше дорогого успіху.

Рівночасно перестеріаю фермерів, щоб не дали натягати себе таким запродавним українського народу, як пан Григорій.

ПРО ЖИТТЯ РОБІТНИКІВ.

Су Сейнт Мері, Онт.

Посилаю \$4.00 на відновлення перелікату “Укр. Роб. Вістє” і 50 ц. пресового фонду. При тій нагоді хочу познайомити читачів робітничо-фермерської преси з життям робітників у цій місцевості. Тут є дві великі фабрики: папірня й відіварня, в якій виробляють рельси. У тих фабриках робітники працюють дуже тяжко. Роблять в 10 — 12 годин денно. Платня дуже маленька. У відіварні робітники одержують по 36½ ц. на годину. При роботі нік не признає робітника, що він за один, і хто він. Робітник мало подібний до людини.

Робітники працюють довгі години й за низьку платню, а відминуться за кращі умовини праці ніхто не хоче. Вони зовсім не цікавляться своїми життєвими справами. Роблять все, що на школу людини. Грають в карти, пють самогон і здається їм, що людина на те й є, щоб наїстися й працювати, як той віл. Культурні й духовні здобутки людини-генія є пошкоджені таюною для більшости робітників цієї місцевості.

Розуміється, що з такою некультурністю й невідомостю робітника користають неробі-капіталісти. Пани тішаються, що робітники знаходяться в такій стамі невідомості. Вони знають, що їх панувани не грозить ніякої небезпеки.

Дуже цікаво відіти до такого робітника, та ще тяжке перекопати його, щоб передалати свої робітничу газету, або жертвувати шпобувати на пресовий фонд. Деякі бояться робітничої газети, наче зорта. Одного разу читав “Укр. Роб. Вістє” при роботі, пішлохось до мене український робітник, динитися на наголовок газеті, в якій: “Ти, брат, не читай той газети, бо то більшовицька. Часом може хто донести “босови”, то зальнять з роботи, а ще й до тюрми можеш потрапити”.

От і маєт! Робітник боїться читати робітничу газету в країні, де нема переслідувань, де пошкоджені існує бодей елементарна свобода. Що говорити тоді про оборону своїх власних інтересів. І коли є деякі доноси на робітника, який цікавиться робітничими справами, то роблять їх самі такі робітники. Вони п'ють з “босами”, платять їм за роботу й підлабузюють у всякій підлій спосіб, щоб прислужилися пращедавцїв. Це ознака рабського пощування людини. Час-би вже робітникам зрозуміти своє класове становище й постійно за свої власні інтереси. С. Алідуя.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Цєю дорогою відішоуся з просьбою до українського працюючого загалу в Канаді о дрібненські фінансові жертви для вратування мене від голодової смерті. Знаю я прекрасно, що і в Канаді є робітники, які потребують помічі і такім Ви повинні скорше допомогти, але коли скажу Вам, що мєе положење прямо безвихідне та крайню критичне, то вірю, що не відмовите мені бодай маленькими лептами помічі. Хто співчуває темному каліці на мужній, той не відмовить дрібної лепти, котра буде мені одним рятунком. Товариші, мені болей відкокого звернутися і ві від когось мені більше помічі не сподіватися, крім Вас.

В році 1912 при експлозії в фабриці в стратин оці. Тут мені признали пенсіюку ще перед великою вілною, і який тручав свої дні. Але тепер воно так! Чому пан Григорій пропадає крокодиличі саюзні за тими українськими селянами, які в дійсності визнавали себе з царських пут, а про тих, що стогнуть під румунськими боярами й польсько-шляхтоку, мало згадує?

Це дуже зрозуміло, коли ви подумаетесь, чого Гринько хоче. Та-ж він хоче як раз такого ладу, який є тепер в Польщі й Румунії. Кажуть, що “соціаліст” пан Григорій мав ще колись за пам'яті царя великий фільварок на Україні, а коли прийшли до влади робітники й селяни, то відобрали від капіталістичної фабрики, а від поміщиків землі. Розуміється, що не пощадили й “соціаліста” пана Григорія. Тому-то він так ненавидить більшовиків. Він ненавидить радянську владу, бо вона не признає власності поміщиків на землі, якіми вони володіли за царату.

Та Гринько Нашого цікавить більше збирати перелікат на журнал “Ново Україна”, який видають виповалівці в Празі. Його не цікавить більше, ніж “визволення України”, бо він є співробітником того журналу, а тут нема грошей, нека за що видзвати проти-

Всі датки висилайте на слідуючу мою адресу: Kropin Stanishewski, Am Syndikatshof 26. Bremen, Germany.

ЦІКАВА ЛЕКЦІЯ.

Нью Торонто, Онт.

Дня 26. лютого ц. р. відбулася у Нью Торонто цікава лекція на тему “Здоровля людини і як його зорити”. Лекцію дав Ф. Ткачів, студент університету з Торонто. По скінченні лекції було багато питань, на які лектор давав вдовольночі відповіди. Так й інші наукові лекції відбувалися-б у нас частіше, але на жаль робітників цієї місцевості відноситься байдужно до організації. Щоб вести культурно-освітню роботу між працівниками — необхідним є мати сильну організацію. В нас є вілду TURFD, але робітники чомусь отівають-ся й тим самим оцівають собі, бо зміцнення організації означує-б поліпшення культурно-освітньої праці.

І. Корекун.

Та не можна заперечити, що й фермери починають прозрівати. Навіть в такій твердині католицизму, як Мондейр, п. Григорій мав дуже сильний успіх. Бажаю йому й надалше дорогого успіху.

Рівночасно перестеріаю фермерів, щоб не дали натягати себе таким запродавним українського народу, як пан Григорій.

ПРО ЖИТТЯ РОБІТНИКІВ.

Су Сейнт Мері, Онт.

Посилаю \$4.00 на відновлення перелікату “Укр. Роб. Вістє” і 50 ц. пресового фонду. При тій нагоді хочу познайомити читачів робітничо-фермерської преси з життям робітників у цій місцевості. Тут є дві великі фабрики: папірня й відіварня, в якій виробляють рельси. У тих фабриках робітники працюють дуже тяжко. Роблять в 10 — 12 годин денно. Платня дуже маленька. У відіварні робітники одержують по 36½ ц. на годину. При роботі нік не признає робітника, що він за один, і хто він. Робітник мало подібний до людини.

Робітники працюють довгі години й за низьку платню, а відминуться за кращі умовини праці ніхто не хоче. Вони зовсім не цікавляться своїми життєвими справами. Роблять все, що на школу людини. Грають в карти, пють самогон і здається їм, що людина на те й є, щоб наїстися й працювати, як той віл. Культурні й духовні здобутки людини-генія є пошкоджені таюною для більшости робітників цієї місцевості.

Розуміється, що з такою некультурністю й невідомостю робітника користають неробі-капіталісти. Пани тішаються, що робітники знаходяться в такій стамі невідомості. Вони знають, що їх панувани не грозить ніякої небезпеки.

Дуже цікаво відіти до такого робітника, та ще тяжке перекопати його, щоб передалати свої робітничу газету, або жертвувати шпобувати на пресовий фонд. Деякі бояться робітничої газети, наче зорта. Одного разу читав “Укр. Роб. Вістє” при роботі, пішлохось до мене український робітник, динитися на наголовок газеті, в якій: “Ти, брат, не читай той газети, бо то більшовицька. Часом може хто донести “босови”, то зальнять з роботи, а ще й до тюрми можеш потрапити”.

От і маєт! Робітник боїться читати робітничу газету в країні, де нема переслідувань, де пошкоджені існує бодей елементарна свобода. Що говорити тоді про оборону своїх власних інтересів. І коли є деякі доноси на робітника, який цікавиться робітничими справами, то роблять їх самі такі робітники. Вони п'ють з “босами”, платять їм за роботу й підлабузюють у всякій підлій спосіб, щоб прислужилися пращедавцїв. Це ознака рабського пощування людини. Час-би вже робітникам зрозуміти своє класове становище й постійно за свої власні інтереси. С. Алідуя.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Цєю дорогою відішоуся з просьбою до українського працюючого загалу в Канаді о дрібненські фінансові жертви для вратування мене від голодової смерті. Знаю я прекрасно, що і в Канаді є робітники, які потребують помічі і такім Ви повинні скорше допомогти, але коли скажу Вам, що мєе положење прямо безвихідне та крайню критичне, то вірю, що не відмовите мені бодай маленькими лептами помічі. Хто співчуває темному каліці на мужній, той не відмовить дрібної лепти, котра буде мені одним рятунком. Товариші, мені болей відкокого звернутися і ві від когось мені більше помічі не сподіватися, крім Вас.

В році 1912 при експлозії в фабриці в стратин оці. Тут мені признали пенсіюку ще перед великою вілною, і який тручав свої дні. Але тепер воно так! Чому пан Григорій пропадає крокодиличі саюзні за тими українськими селянами, які в дійсності визнавали себе з царських пут, а про тих, що стогнуть під румунськими боярами й польсько-шляхтоку, мало згадує?

Це дуже зрозуміло, коли ви подумаетесь, чого Гринько хоче. Та-ж він хоче як раз такого ладу, який є тепер в Польщі й Румунії. Кажуть, що “соціаліст” пан Григорій мав ще колись за пам'яті царя великий фільварок на Україні, а коли прийшли до влади робітники й селяни, то відобрали від капіталістичної фабрики, а від поміщиків землі. Розуміється, що не пощадили й “соціаліста” пана Григорія. Тому-то він так ненавидить більшовиків. Він ненавидить радянську владу, бо вона не признає власності поміщиків на землі, якіми вони володіли за царату.

Та Гринько Нашого цікавить більше збирати перелікат на журнал “Ново Україна”, який видають виповалівці в Празі. Його не цікавить більше, ніж “визволення України”, бо він є співробітником того журналу, а тут нема грошей, нека за що видзвати проти-

Всі датки висилайте на слідуючу мою адресу: Kropin Stanishewski, Am Syndikatshof 26. Bremen, Germany.

БОРІТЬСЯ ПРАЦІ З КАПІТАЛОМ!

ДРАМГУРТКОК ВІДІЛУ ТУРФДІМ У ВІННПЕГУ

відіграє

В СУБОТУ, 17. БЕРЕЗНЯ 1928 РОКУ

В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ

прекрасну драму на 5. дії письменника Октава Мірбо

Син проти батька

Всі робітники і робітниця обов'язково повинні побачити цю глибоку й висококомістеску драму, бо в ній побачать своє власне життя й боротьбу праці з капіталом. Письменник в присутній, зрозумілий нам формі представив в згаданій драмі робітничу неволю дуже вірно. Цю драму грають роками найкращі театри світа з великим успіхом, а наш Драматичний Гурток докладає всіх старань, щоб вона випала найкраще. Участь бере пошвер 60 осіб. — приходіть самі і клічте інших!

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ.

Тикети можна дістати кожного вечера в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день концерту при касі.

В НЕДІЛЮ, 18. БЕРЕЗНЯ 1928 Р., В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ ВІДБУДЕТЬСЯ В УКР. РОБ. ДОМІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ДІ ПЕС, МАН.

Драматичний гурток віділу TURFD в Ді Пес, Ман., відіграє в середу, 28. березня, в У.Р.Д. гарну комедію-оперету М. Кропінського в 3-ох діях п. н. “ПЕРЕХИТРИЛИ”.

Хто не полинується прийти на це представлення, той не пожалує. Цин тикетів умірковано. Початок точно в годині 8.30 вечером.

ІСТ КІЛДОНАН, МАН.

В суботу, 17. березня, Драмгурток при Укр. Роб. Домі відіграє дуже гарну й смішну комедію на 4. дії Г. Вегрєва в чотирьох діях п. н.

“СОКОЛИКИ”.

Приходіть численно, а не пожалуйте, бо аматори докладають старань, щоб комедія випала якнайкраще. Початок в годині 8.30 вечером. Вступ для дорослих 35 ц., а для дітей 25 ц.

ВЕНКУВЕР, Б. К.

Святкування десятилітнього ювілею Товариства Укр. Робітничо-Фермерськй Дім відібудеться старинним віділу TURFD в Венкувер в неділю, 25. березня в 3-ій годині по полудні в Клінтон салі

Величавим Концертом.

Закликаємо українське робітництво у Венкувер прийти на це свято громадно й разом з нами відсвяткувати цю велику подію в журтї українського робітництва й фермерства в Канаді.

МУС ДЖО, САСК.

Українське організоване робітництво в Мус Джо святкуватиме в суботу, 17. березня, роковини смерті Тараса Шевченка виставою в Укр. Роб. Домі відомої поеми Шевченка

“ГАРДАМАКИ”.

Початок в годині 8-ій вечером. Вступ 35 центів.

В неділю, 18. березня, відібудеться з нагоди десятирічного існування TURFD

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ-МІТІНГ.

Початок в годині 8.30 вечером. Всі робітники й робітниця повинні обов'язково прийти і взяти участь в згаданих святах.

МІТІНГИ, ЗБОРИ І ЛЕКЦІЇ.

ІСТ КІЛДОНАН, МАН.

В неділю, 18. березня в годині 8-ій вечером відібудеться в Укр. Роб. Домі в Трансконі величавий

КОНЦЕРТ-МІТІНГ

в честь десятилітнього ювілею TURFD. Закликаємо всіх робітників і робітницю нашої місцевості взяти участь. Початок в годині 8.30 вечером. Приходіть громадно!

САСКАТУН, САСК.

Драматичний гурток віділу TURFD в Продром, Саск., відіграє в п'ятницю, 23. березня в Укр. Роб. Домі в Саскатуні відому драму на 5. дії І. Тобілевича п. н.

“БЕЗТАЛАННА”.

Приходіть громадно побачити цю невмирущу драму у виконанні фермерських аматорів і аматорок. Це дуже рідкі гості у нашому місті. Початок в годині 8.30 вечером. Вступ 40 і 25 центів.

Міжнародний День Роб. Оборони!

Старанням Канадської Робітничої Оборончої Ліги у Вініпегу відібудеться

В НЕДІЛЮ, 18. БЕРЕЗНЯ, О ГОДИНІ 3. ПО ПОЛУДНІ, В ГЕРІК ТЕАТРА, ПРИ ГЕРІ СТРИТ

Концерт-Мітінг

для відзначення міжнародного дня робітничої оборони, а рівночасно дня паризької комуні. В концерті візьме участь

Перша дівоча мандолинова оркестра Вініпегського віділу Секції Молоді TURFD під проводом т. Н. Гоулана.

Програма концерту дуже багата й цікава.

Про значіння Паризької Комуні і Міжнародного Дня Робітничої Оборони промовлятиме кілька промовців. Буде це велике робітничє свято-мітінг, у якому повинні взяти участь всі свідомі робітники в робітничій місті Вініпегу.

Приходіть на час, щоб застати місце в салі.

Обіздка організаторів Турф Дім в Альберті.

Подіємо до відома всім українським фермерам північної Альберти, що ал